

Συνέχεια εις την 3ην Σελίδα | (Συνέχεια εις την 4ην Σελίδα)

νών, έχουν ήδη ανάψει τις δού-
τινες και τις λούζ-λαμπές.
Χωρίς αυτές το πυκνό σκοτάδι
σε ύλην, έλαχιστα μέτρα με-
τά την είσοδο. Άπ' τα πρώτα
βήματα αισθανόσαι μες στις
αμφιβάλες φωτοσκιάσεις των
γύρω σου έμπληττων όγκων,
σε νύσαι ένας άνεπιβήματος έ-
πιβήματος πύο προσεπείν ν ά-
ποτισμένη την Ένοικα και η
μυρία που με τα δονατα της
γής, σπυρνούσαν τον βέβη-
λο, σπυρνούσαν τον αιδώνος,
κι ελιπερούσε της άνιουσης
ζωής του πλανήτη.

Προχωρούμε διαστακτικά οι
προτοπειροι και σιγα-σιγα χά-
νομε την ψυχολογική έφα-
νη των πόκερ και λίγο έαυτο μας.
Δέν ποείται να κάνω πε-
ριγραφή του σπηλαίου, όστε ν
άποπροσποζή τις ανάβσεις

μ' άνεμόσκαλα και την κα-
μή σχοινη, των πύο άξίων
βυθού και άποκρύμνω τέρι-
που κι' ή λίμνη με τόκακα
νερύ κι' οι πύο άποκρύμνω
λαχίτες και σταλαγμίτες.

Έκείνος που γιά πρώτη
έβριμε άφες άνάμιασε στην
ταπεινήκη δημιουργία
σιγαγόων του άμυρτού
πύο, σπυρνούσαν κι
των σπλάνων της γής, δέ-
τάει ν άναμνηρη τιποτ'
πύο ένα πρώτογυρω πύο
πύο έλλα τρώγων το έγύο κ
ταρσεν τις γνωστές άντι-
δής ψυχής.

Τς φευγαλέες στιγμές,
τις άνταγία λίγου κ
σιου, κατακόλεις την δρα-
τό πανόραμα των άβιαν-
λατών ν τις άρχαίες
των κοιρυάτων.